

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความเจริญงอกงามทางสติปัญญาและความคิด อันจะนำไปสู่ความก้าวหน้าทางวิชาการและความเจริญของมนุษยชาติ สร้างสรรค์กำลังคนในระดับวิชาชีพชั้นสูง เพื่อพัฒนาสังคมและพัฒนาคนให้เป็นผู้มีความสมบูรณ์ด้วยคุณธรรม และจริยธรรม ให้สามารถดำเนินชีวิตอย่างมีคุณค่าแก่บุคคลและสังคม (ทบวงมหาวิทยาลัย ๒๕๒๕ : ๓๒๐) ดังนั้น ภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาตามจุดมุ่งหมายก็คือ การผลิตบัณฑิตอันพึงประสงค์ออกไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติต่อไป ความเป็นบัณฑิตอันพึงประสงค์นั้นควรมีลักษณะอย่างไร ความเป็นบัณฑิตนั้น ดร.ป๋วย อึ๊งภากรณ์ ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความเป็นบัณฑิตหมายความว่า ๑) เป็นมนุษย์ที่ดี ๒) เป็นพลเมืองดี ๓) เป็นผู้สามารถประกอบอาชีพที่ดี คือต้องพร้อมทั้ง ๓ ประการตามลำดับ บุคคลจะมีประโยชน์ไม่ได้ถ้ามีแต่ความรู้สำหรับประกอบอาชีพอย่างเฉียว ต้องเป็นคนดี มีศีลธรรม ถือความสัตย์ รักมนุษยชน เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม บำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น และที่สำคัญที่สุด คือ ไม่ยอมเป็นท่อนกระบอกไฟไหม้ที่สามช่าโย หรือรอกค้ำพุกใส่ปาก มหาวิทยาลัยต้องทำหน้าที่ในการสอนและอบรมส่งเสริมให้นักศึกษาใช้ความคิดโดยอิสระ (ป๋วย อึ๊งภากรณ์ ๒๕๑๖ : ๖๔) การที่สถาบันจะดำเนินภารกิจดังกล่าวได้นั้น บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องเข้าใจนิสิตนักศึกษา เพราะในกระบวนการผลิตบัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษา นิสิตนักศึกษาเปรียบเสมือนวัตถุดิบที่เป็นปัจจัยสำคัญในกระบวนการผลิต หากสถาบันอุดมศึกษาไม่เห็นความสำคัญของวัตถุดิบก็เท่ากับเป็นการลงทุนที่สูญเปล่า เมื่อผลิตบัณฑิตออกมาขาดคุณภาพและไม่เป็นที่ต้องการของสังคม กังที่ ประกอบ คุปรัตน์ ได้กล่าวว่า สถาบันใดก็ตามที่รู้และเข้าใจในวัตถุดิบของตน คือนิสิตนักศึกษา และสามารถจัดระบบการดำเนินงานของตนทั้งในด้านการเรียนการสอน การให้บริการ และการปกครองแล้ว ย่อมจะมีโอกาสประสบผลสำเร็จได้มากกว่าสถาบันที่ผู้บริหารปราศจากความเข้าใจในนักศึกษา (ประกอบ คุปรัตน์ ๒๕๒๖ : ๒๐๔) ดังนั้นในการที่จะพัฒนานิสิตนักศึกษาได้นั้น จำเป็นที่ผู้บริหารและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาจะต้องเข้าใจถึงลักษณะธรรมชาติ บทบาท

และทิศทางของนิสิตนักศึกษา เพื่อประโยชน์ในการกำหนดนโยบาย และแนวทางปฏิบัติให้สอดคล้องระหว่างความคาดหวังของนักศึกษากับวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

เนื่องจากธรรมชาติของนิสิตนักศึกษาโดยทั่วไป เป็นวัยที่อยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนปลาย และวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ซึ่งกำลังมีความพร้อมที่จะรับรู้ความคิดและแสวงหาประสบการณ์ใหม่ ๆ ดังนั้น ในการพัฒนานิสิตนักศึกษา จึงไม่เพียงแต่ให้ความรู้ความวิชาการเพียงด้านเดียว ควรที่จะพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ และสังคมไปพร้อม ๆ กันด้วย มหาวิทยาลัยจึงควรจัดหาทรัพยากร และสร้างบรรยากาศภายในสถาบัน เพื่อให้เอื้ออำนวยต่อนิสิตนักศึกษา และให้ได้รับประโยชน์จากสิ่งเหล่านี้ให้มากที่สุด การพัฒนาจะเกิดประสิทธิภาพก็ต่อเมื่อนักศึกษาได้พัฒนาแนวความคิดความการรับรู้ของตนเอง เพราะเมื่อนักศึกษาแต่ละคนเข้ามาสู่มหาวิทยาลัย เขาจะมีลักษณะประจำตัวของแต่ละคนติดตัวเข้ามาด้วย ซึ่งแต่ละคนจะมีทั้งอารมณ์ ความรู้สึก รัก โกรธเกลียด และความวิตกกังวล (บุรุษชัย จงกลณี ๒๕๒๕ : ๒๑) ดังที่ เบคเกอร์และเฟลแมน (Becker and Feldman ๑๙๗๒ : ๑๒-๑๓) ได้ให้แนวคิดว่า เมื่อนิสิตนักศึกษาเข้าสู่มหาวิทยาลัย ลักษณะของนิสิตนักศึกษาแต่ละคนที่ติดตัวเข้ามาจะปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมของสถาบัน ทำให้ นิสิตนักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรงที่เกิดจากการปฏิสัมพันธ์นั้น ก่อให้เกิดทิศทางของการที่จะพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ ตามความสนใจ และแสดงพฤติกรรมออกมาในแต่ละแนวบทบาทตามการรับรู้ของนักศึกษาแต่ละคน ดังนั้น แนวบทบาทนักศึกษาจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อสถาบัน เพราะเป็นผลสะท้อนที่เกิดจากการปฏิสัมพันธ์ภายในมหาวิทยาลัย ที่จะบ่งชี้ให้ทราบถึงความคาดหวังของนักศึกษาที่ก้าวเข้ามาในมหาวิทยาลัย ตามพฤติกรรมที่นักศึกษาแสดงออกมา อันจะเป็นทิศทางในการพัฒนานิสิตนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพไป

ปัจจุบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษา กลายเป็นสิ่งจำเป็นในสังคมมากขึ้น เนื่องจาก การขยายตัวของความรู้ โดยเฉพาะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตลอดจนวิทยาการใหม่ ๆ เข้ามามาก ประชาชนจึงต้องชวนขวญที่จะศึกษาหาความรู้ และติดตามความก้าวหน้า เพื่อให้ทันสมัยและเข้าใจเหตุการณ์ที่ดี และความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ตลอดจน คำนิยมในปรัญญา จึงเป็นเหตุให้สถาบันอุดมศึกษา กลายเป็นศูนย์รวมความปรารถนาของผู้ที่เรียน ที่ยึดการศึกษาเป็นบันไดก้าวไปสู่การสร้างฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมให้สูงขึ้น (ศิริชัย อิศระโชติ ๒๕๒๔ : ๑๖๔) ผู้มีปรัญญามีโอกาสที่จะยกระดับฐานะตนเองในหน้าที่การงาน และ

ได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้ที่มีเกียรติในสังคม จึงเป็นเหตุให้มีผู้ต้องการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเพิ่มสูงขึ้นเป็นจำนวนมาก ในขณะที่สถาบันอุดมศึกษาของรัฐสามารถสนองความต้องการได้ในจำนวนที่จำกัด จึงทำให้เกิดความไม่เสมอภาคในการศึกษา นำมาซึ่งความเหลื่อมล้ำในทางเศรษฐกิจและสังคม ดังนั้นจึงจำเป็นต้องจัดระบบการศึกษาใหม่ในระบบที่เปิดโอกาสให้แกผู้ที่คอยโอกาสทางการศึกษา ได้รับความเสมอภาคมากที่สุด ขจัดอุปสรรคที่ขัดขวางการศึกษาให้เหลือน้อยที่สุด และรับจำนวนผู้เรียนได้มากที่สุด คือ "การศึกษาระบบเปิด" (แอนก เพียร์อนกุลบุตร, ๒๕๒๐: ๑๕๐)

มหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นสถาบันการศึกษาที่จัดการศึกษาในระบบเปิด มีลักษณะที่สำคัญคือ เปิดโอกาสให้ทุกคนที่มีคุณสมบัติพื้นฐานเข้าศึกษาได้โดยไม่ต้องมีการสอบคัดเลือก ไม่จำกัดจำนวนรับหรือความแตกต่างในด้านเศรษฐกิจ สังคม และอื่น ๆ เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เลือกเรียนตามสาขาวิชาที่ตนปรารถนา เพราะถือว่านักศึกษาย่อมรู้ว่าตนต้องการอะไร และมี ความถนัดด้านไหน เพื่อให้ให้นักศึกษาสามารถพัฒนาตนเองไปสู่สิ่งที่ตนต้องการได้ดีที่สุด ระบบการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยรามคำแหง เน้นการสอนแบบระบบการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ผู้เรียนจะต้องฝึกฝนตนเองให้มากที่สุด มหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้นักศึกษามาเรียนประจำที่ มหาวิทยาลัย หรือมาเรียนเป็นครั้งคราว หรือจะเรียนด้วยตนเองทางสื่อการสอนทางไกลก็ได้ นักศึกษาสามารถเลือกประเภทการเรียนได้ตามโอกาสและความจำเป็น จากลักษณะของสถาบันดังกล่าว มหาวิทยาลัยรามคำแหงจึงมีความแตกต่างจากสถาบันอุดมศึกษาในระบบจำกัดรับ สภาพแวดล้อมของสถาบัน ลักษณะของผู้เรียน จำนวนผู้เรียน และวิธีการเรียนการสอน ซึ่งจะมีผลกระทบต่อ นักศึกษาเป็นอย่างมาก เพราะนักศึกษาต้องศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง ควบคุมตนเอง ฝึกฝนตนเอง และรู้จักประเมินตนเองตลอดระยะเวลาที่เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัย นักศึกษามีความใกล้ชิดกลุ่มเพื่อนมากกว่าอาจารย์ มีความเป็นอิสระในการใช้ชีวิตในสถาบัน ด้อยเหตุดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาแนวบทบาทนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเภทที่มาเรียนประจำที่มหาวิทยาลัย เนื่องจากนักศึกษาได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับโครงสร้างและสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยอย่างเต็มที่ว่าจะมีแนวบทบาทนักศึกษาเป็นอย่างไร เพื่อที่ผู้บริหารจักได้จัดสภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยให้เหมาะสมกับแนวบทบาท หรือพฤติกรรมตามแนวบทบาทของนักศึกษาเพื่อช่วยพัฒนานักศึกษาให้บรรลุภาระหน้าที่อย่างแท้จริง

ขอคำถามในการวิจัย

๑. แนวบทบาทนักศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นอย่างไร

๒. นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามเพศ คณะวิชา ภูมิภาค สถานภาพทางเศรษฐกิจ และลักษณะที่พักอาศัย มีแนวทบทวนนักศึกษาแตกต่างกันหรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาแนวทบทวนนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นเรื่องที่นักศึกษาเนื่องจากนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นกลุ่มประชากรขนาดใหญ่ มีความหลากหลาย มีสภาพแวดล้อมที่แตกต่างจากสถาบันอุดมศึกษาในระบบจำกัด ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาโดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้ คือ

- ๑. เพื่อสำรวจแนวทบทวนนักศึกษาตามการรับรู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ๒. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบแนวทบทวนนักศึกษา โดยจำแนกตามเพศ คณะวิชา ภูมิภาค สถานภาพทางเศรษฐกิจ และลักษณะที่พักอาศัย

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยดังนี้

- ๑. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาแนวทบทวนนักศึกษา ตามการรับรู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๒๗ โดยสนใจศึกษานักศึกษาที่มาเรียนประจำที่มหาวิทยาลัยในวัน เวลาที่มหาวิทยาลัยเปิดทำการสอนตามปกติ
- ๒. ตัวแปรที่จะศึกษาในการเปรียบเทียบแนวทบทวนนักศึกษาแต่ละประเภท ดังนี้
  - ๒.๑ ตัวแปรอิสระ ได้แก่
    - ๒.๑.๑ เพศ แบ่งเป็นเพศชาย และเพศหญิง
    - ๒.๑.๒ คณะวิชา แบ่งออกเป็น ๗ คณะวิชา ได้แก่ คณะนิติศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ และ คณะเศรษฐศาสตร์
    - ๒.๑.๓ ภูมิภาค แบ่งออกเป็น ๕ ภาค ได้แก่ ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออก และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
    - ๒.๑.๔ สถานภาพทางเศรษฐกิจ ได้แก่ อาชีพบิดา และรายได้บิดามารดา
    - ๒.๑.๕ ลักษณะที่พักอาศัย แบ่งออกเป็น บ้านบิดามารดา หรือบ้านญาติ บ้านหรือหอพักเอกชนให้เช่า วัด และอื่น ๆ (ระบุ)

๒.๒ ตัวแปรตาม ได้แก่ ค่าเฉลี่ยของแนวบทบาทนักศึกษา ๘ ด้าน ได้แก่

๒.๒.๑ แนวบทบาททางวิชาการและการเป็นศิษย์

๒.๒.๒ แนวบทบาทในการใช้สติปัญญา

๒.๒.๓ แนวบทบาทในการใช้ชีวิตในสถาบันอุดมศึกษาอย่างเต็มที่

๒.๒.๔ แนวบทบาทในการนำประสบการณ์จากการทำกิจกรรมในสถาบันไปใช้ประโยชน์

๒.๒.๕ แนวบทบาทในการฝึกฝนเพื่อการประกอบอาชีพ

๒.๒.๖ แนวบทบาทในการพัฒนาสังคม

๒.๒.๗ แนวบทบาทที่หล่อเป็นพิธี

๒.๒.๘ แนวบทบาทนักรณรงค์ทางการเมือง

๓. ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ โดยให้นักศึกษาประเมินตนเองตามการรับรู้ของตนเองเท่านั้น

ข้อตกลงเบื้องต้น

นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม ประเมินตนเองตามความเป็นจริง

ความจำกัดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาอยู่ในขอบเขตที่ใช้กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่มาเรียนประจำที่มหาวิทยาลัยในวัน เวลาที่มหาวิทยาลัยเปิดทำการสอนตามปกติเท่านั้น การสรุปและอภิปรายผลต่าง ๆ จึงจำกัดอยู่ภายในขอบเขตดังกล่าว

ความหมายของคำที่ใช้ในการวิจัย

แนวบทบาทนักศึกษา (Role Orientation) หมายถึง กระบวนการพฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาที่เป็นผลมาจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่าง คุณลักษณะประจำตัวของนักศึกษากับโครงสร้างและสภาพแวดล้อมของสถาบัน

นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง หมายถึง นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๒๖ และเป็นนักศึกษาที่มาเรียนประจำที่มหาวิทยาลัยในวัน เวลาที่มหาวิทยาลัยเปิดทำการสอนตามปกติ

การรับรู้ (Perception) หมายถึง การแปลความ หรือการตีความจากการที่
นักศึกษาได้ประเมินเกี่ยวกับแนวทบทวนนักศึกษาของตน

ขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัย

เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการ
ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนต่อไปนี้

๑. การเลือกประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่
นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มาเรียนประจำในภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๑ โดยใช้
วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามคณะวิชาเป็น
เกณฑ์ ขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้ขนาดของ โรเบิร์ต วี คริจซี่ และ คาร์เยล ดับเบิลยู มอร์แกน
(Robert V.Krejcie and Daryle W.Morgan, ๑๙๗๐ : ๖๐๗-๖๐๘) รวมกลุ่มตัวอย่าง
ทั้งสิ้น ๕๐๐ คน

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้นำผลการศึกษาวเคราะห์และวิจัยของนักการศึกษา แนวคิด
เกี่ยวกับทบทวนนักศึกษา ทฤษฎีการแบ่งประเภทของวัฒนธรรมย่อยของนักศึกษา และทฤษฎีที่เกี่ยว
ข้องกับนิสิตนักศึกษามาวิเคราะห์ในรายละเอียด แล้วนำส่วนที่สามารถเป็นแนวทบทวนของนักศึกษา
ที่ครอบคลุมลักษณะพฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาไทยมาปรับปรุงให้เหมาะสมกับแนวทบทวนของนักศึกษา
เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามให้เหมาะสมและครอบคลุมแนวทบทวนทั้ง ๘ ประเภท
ด้วยกัน จากนั้นจึงนำแนวทบทวนมาสร้างข้อกระทงโดยคำนึงถึงสภาพแวดล้อมและพฤติกรรมของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงเพื่อใช้เป็นแบบสอบถามในการวิจัยต่อไป แบบสอบถามแบ่งออก
เป็น ๒ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ เป็นคำถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบ ได้แก่ เพศ คณะวิชา
ภูมิลำเนา สถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม ลักษณะที่พักอาศัย และประเภทกิจกรรมที่นักศึกษาสนใจ

ตอนที่ ๒ เป็นคำถามที่ให้ผู้ตอบประเมินพฤติกรรมของตนเองตามการรับรู้ ข้อ
คำถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (๕-๑) เลือกเพียงคำตอบเดียว

๓. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยติดต่อขอความร่วมมือจากเจ้าสังกัดของสถาบันในการ
เก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้วิธีแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและหาตัวแทน
นักศึกษาช่วยประสานงานในการแจกและรวบรวมแบบสอบถามกลับคืน

๔. การวิเคราะห์ข้อมูล อาศัยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) ของ Nie and Others: 1975 และวิธีการทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) หาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในการเปรียบเทียบระดับพฤติกรรม หาค่า t-test และหาค่า F-test โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ถ้ามีนัยสำคัญทางสถิติจะทดสอบต่อระหว่างค่าด้วยการทดสอบของเชฟเฟ่ (Scheffe)

๕. การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอผลในการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบของการบรรยายความ และตารางประกอบ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

๑. เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการศึกษาเรื่องของนิสิตนักศึกษา โดยเริ่มจากการอธิบาย (Describe) และใช้เป็นรากฐานในการวิจัยต่อเนื่อง เพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจ (Understand) การควบคุม (Control) และการทำนาย (Predict) ตามวิธีการทางวิทยาศาสตร์เชิงประจักษ์ (Scientific Emperical Study)
๒. ข้อมูลที่ได้ทำให้เข้าใจแนวบทบาทและทิศทางของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนพัฒนาต่อไป
๓. เพื่อประโยชน์ในการจัดสภาพแวดล้อมให้สอดคล้องกับ แนวบทบาทของนักศึกษา
๔. เพื่อประโยชน์ในการศึกษาและวิจัยต่อไป

ลำดับชั้นตอนในรายงานการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้แบ่งลำดับชั้นตอนในรายงานการวิจัยออกเป็น ๕ บท
 บทที่ ๑ บทนำ ประกอบด้วย ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ข้อคำตามในการวิจัย วัตถุประสงค์ในการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย ข้อตกลงเบื้องต้น ความจำกัดของการวิจัย ความหมายของคำที่ใช้ในการวิจัย ขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย และลำดับชั้นตอนในรายงานการวิจัย

บทที่ ๒ วรรณคดี และงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมย่อยและแนวบทบาทนักศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างแนวบทบาทและพฤติกรรมของนักศึกษา รูปแบบของแนวบทบาท แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการแบ่งประเภทของนิสิตนักศึกษา ลักษณะของนิสิตนักศึกษา

ในประเทศไทย งานวิจัยในประเทศและต่างประเทศ

บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ลักษณะของแบบสอบถาม การทดสอบและปรับปรุงเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย และเกณฑ์เทียบระดับแนว
บทบาทนักศึกษา

บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ ๕ สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ภาคผนวก รายละเอียดของแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย ตารางวิเคราะห์ข้อมูล

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย